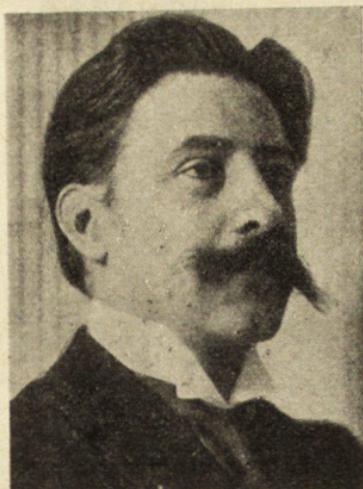

соло-гласа, цигулка и органъ; „Коледна оратория“—за соли, хоръ, ор-

Валтеръ Курвуазие

кестъръ и органъ; свѣтска оратория „Мирено“; „Пасионъ-оратория“—за смѣсень хоръ, соли, оркестъръ и органъ; реквиемъ; концертна меса (несъпроводна); опери: „Вѣтрилoto“ и „Опърпания“; мжки и смѣсени хорове и др.

Куперенъ, Франсуа, наричанъ „великиятъ“—Couperin, Francois, le grand — бележитъ французски клавесинистъ и компонистъ, произхождащъ отъ една музикална фамилия, род. 10 ноемв. 1668 въ Парижъ, умр. 12 септ. 1733 с. т., ученикъ на органиста Жакъ Томеленъ, придворенъ клавесинистъ на Лудвига XIV и органистъ на Сенъ Жерве. К. има голѣмо значение съ своите творби за пиано — въ старъ французски клавесинъ стилъ, състоящи се отъ: 4 книги — писки за клавесинъ и, 4 концерта къмъ тѣхъ, „Изкуството за свирене на клавесинъ“, „Съединени вкусове“ (концерти) „Апотеоза за Корели“; „Апотеоза за несравнената Люли“ и сюити за оркестъръ.

Куранта, фр. courante — старъ танцъ отъ италиянски или французски произходъ — въ $\frac{3}{4}$ тактъ, започващъ почти винаги съ анакруза, и имащъ точковано първо време. Куперенъ,

Бахъ, Рамо и Хендель въвеждатъ К. въ своите сюити и, като я стилизиратъ, тя изгубва значение на танцова форма.

Курвуазие, Валтеръ — Courvoisier, Walter — компонистъ и педагогъ, род. 7 февр. 1875 въ Риенъ при Базель, умр. 1932 въ Мюнхенъ, следъ свършване медицина, 27 годишъ, се посвещава на музиката, като учи при Лудвигъ Туйле въ Мюнхенъ: отъ 1910 — професоръ въ тамошната Музикална академия, писалъ: „Симфониченъ прологъ“ къмъ Щипителеровата „Олимпийска пролѣтъ“; „Възгресение“— за соли, хоръ и оркестъръ; „Пасакалия и фуга“ и „Вариации върху една собствена тема“ — за пиано; 6 сюити за соло-цигулка; музикална драма „Ланцелотъ и Елиане“; музикална комедия „Вранните“; смѣсени и мжки хорове — съ оркестъръ, и пѣсни.

Курпински, Кароль Казимиръ — Kurpinski, Karol Kasimir — полски оперенъ компонистъ, род. 6 мартъ 1785 г. въ Лушвицъ (Познанъ), умр. 18 септ. 1857 въ Варшава, повече отъ 30 години диригентъ (а също и известно време директоръ) на Варшавската опера; писалъ 26 опе-

Кароль Курпински

ри — исторически и битови, отъ които най-голѣмъ успехъ сж имали: „Дво-